

Poznámka**Stanislav Sousedík**

in: Filosofický časopis, 1992, n. 4, p. 679–680

This is a response to the following document:

[Nevydařená Sousedíkova kritika](#)

in: Filosofický časopis, 1992, č. 4, str. 679–680

jedná se o reakci na tento dokument:

[Nevydařená Sousedíkova kritika](#)

- ◆ článek, česky, vznik neuveden,
- ◆ article, Czech, origin n.a.,

Stanislav Sousedík: Poznámka [1992]

Hejdánkova stat', kterou jsem podrobil rozboru, pochází z r. 1984 a autor ji od té doby zveřejnil mnohokrát, mezi jiným i ve sborníku Hostina redigovaném Václavem Havlem. Protože Hejdánek sám považuje tento příspěvek za reprezentativní, zvolil jsem jej za základ svého rozboru. Přihlížel jsem při tom ale i k jiným autorovým publikacím. Výsledek mého rozboru není autorovi příznivý. Dospěl jsem totiž k závěru, že Hejdánkovy výklady nejsou s to přesvědčit soudného čtenáře, že jsou „nepředmětné skutečnosti“ něco víc než zamilovaná autorova fikce.

Hejdánkova replika na mé vývody je silná ve slovech, ale chudá co do věcného obsahu. Dozvěděl jsem se z ní leccos nelichotivého o své osobě, ale o problémech meontologie skoro nic. Můj oponent to vysvětluje tím, že prý „nemůže na mou kritiku věcně odpovědět, protože by mu nezbývalo než napsat rozsáhlejší pojednání“. Proč tak asi neučinil? S použitím článků, kterým jsem – jak si naříká – nevěnoval prý dostatečnou pozornost, by to přece nemohlo být tak pracné! Já jsem takové pojednání očekával, když jsem projevil plný souhlas s přáním redakční rady FČ (jíž jsem členem), aby bylo prof. Hejdánkovi umožněno se s mou statí před uveřejněním seznámit a případně se k ní – ihned nebo později, jak si bude přát – vyjádřit.

Třetí rok po pádu totalitního režimu počínají se dnes u nás pozvolna konstituovat různé filosofické směry a skupiny. Potřebujeme nyní víc než dříve vzájemný dialog. Právě ve snaze neuzavírat se do „chitinové krusty vlastního myšlení a vejít v rozhovor“ čtu Hejdánkovy publikace, a dokonce o nich – jako jeden z mála – píši. Za to by mi měl být Hejdánek vděčen, a taky by nepochybně byl, jen kdybych jeho elaboráty chválil. To ovšem bohužel vždy dělat nemohu.

Nějaké rozsáhlejší pojednání o meontologii L. Hejdánek, jak uvádí, přece jen – později – napíše. Nebude to ovšem žádná „obhajoba před Sousedíkovou kritikou“ (tak hluboko se přece snížit nemůže!), ale nějakou souvislost se svými připomínkami přece jen očekávám. Splní-li se můj předpoklad, pokusím se možná seznámit čtenáře FČ opět se svým stanoviskem. Snad se kritizovaný vzmůže časem na víc než srovnávat kritika s chrousty a medvědy! Bude-li tomu tak, jsem i nadále připraven „nepředloženě ohrožovat i svou dobrou pověst medievalisty“.